

O nejsoucnosti pravdy (K otázce nepředmětné skutečnosti) [1993]

- 01 To, co stojí před a co je předhozeno (Gegenstand, Gegenwurf)
- 02 Epochální řecký vynález: pojmovost
- 03 První filosofická vražda v dějinách
- 04 „Zapomenutí na bytí“ jako ne-vědění o intencionálním předmětu a ne-chtění vědět o skutečném „předmětu“: svět mrtvých věcí
- 05 Soustředěná řecká tradice: pravda jako shoda
- 06 Otázka po místě pravdy
- 07 České navázání na hebrejskou tradici
- 08 Pravda jako základ toho, jak (věci) mají vpravdě být a jako to, co má být uskutečněno v podobě zvnějšnění
- 09 Odstup přicházející pravdy od každého druhu zvnějšnění
- 10 Filosofická změna orientace: otevřenost vůči pravdě, která se stává
- 11 Struktura události
- 12 Směr časového událostného dění: směr času
- 13 Ještě jednou k „místu“ pravdy: „ještě-ne“ pravdy
- 14 Proč nevíteží pravdy nyní a proč nevíteží definitivně?
- 15 Pravda jako „to pravé“ – a „pravdy“: proč se musí všechny naše pravdy vždy znovu odpovídat ve světle „té“ (jediné) pravdy?
- 16 Lze se spolehnout na pravdu, kterou „nemáme“, protože „není“ (jsoucí)?
- 17 Jak se lze s takovou ne-jsoucí pravdou setkat?
- 18 Struktura reflexe: její ek-statický moment (nebo fáze)
- 19 Subjekt a pravda
- 20 Pravda, která přichází a která nás oslovuje a vyzývá
(Skutečná přednáška se pak těchto bodů nedržela přesně v tomto pořadí.)

[v souboru nalezena ještě tato poznámka:]

01

Nezbytnost myšlenkového a duchovního základu rodící se „jednotné Evropy“: ten nemůže být hledán jen v minulosti, ba ani především v minulosti. I když se totiž v minulosti najde něco, nač téměř všichni navazovali, je zapotřebí nové interpretace. V našem případě (v otázce pravdy) je to zvláště složité: nejrozšířenější (řecké) chápání pravdy (jako shody myšlení se skutečností) je neudržitelné, a na druhé straně ono hebrejské pojetí, které pronikalo téměř všude (s výjimkou teorie) zůstává po celou dobu vědomí (a teorii) převážně skryto.